

hans eller hendes synspunkter har været taget i betragtning, og når borgeren kender myndighedens begrundelse for afgørelsen, er denne lettere at forstå og acceptere.

Efter servicelovens §111, stk. 1, skal kommunen eller amtskommunen tilbyde at udarbejde en skriftlig plan for indsatsen for personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der ikke har eller kun med betydelig støtte kan opholde sig i egen bolig, eller som i øvrigt har behov for betydelig støtte for at forbedre de personlige udviklingsmuligheder.

Når det i øvrigt skønnes hensigtsmæssigt for at inddrage borgeren eller for at opnå en sammenhængende indsats, udarbejder kommunen eller amtskommunen en skriftlig plan for andre personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, jf. servicelovens § 111, stk. 2.

Serviceloven indeholder endvidere i § 112 en forpligtelse for amtskommunen eller kommunen til, at borgerne får indflydelse på tilrettelæggelse og udnyttelse af tilbudene.

Servicelovens § 109 l, stk. 2, pålægger kommunen eller amtskommunen at udarbejde planer i overensstemmelse med servicelovens § 111, for de personer, der har været anvendt magt overfor.

For denne persongruppe er der derfor ikke kun tale om et obligatorisk tilbud om at få udarbejdet en skriftlig plan for indsatsen. Der er derimod tale om en pligt for den sociale myndighed til at udarbejde en plan for den person, der har været iværksat magtanvendelse overfor.

Udarbejdelse af planen skal altid ske ud fra den enkeltes forudsætninger og i samarbejde med denne, således at vedkommende inddrages i en aktiv proces, hvor de tilbud, der stilles til rådighed som led i opfyldelse af planen synliggøres for personen og andre involverede.

Det er kommuner og amtskommuner, der har ansvaret for, at lovgivningen overholdes på dette område, og som skal sørge for en kvalificeret sagsbehandling. Øget brug af handleplaner kan samtidig været et godt styringsmiddel for myndighederne.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål S 135 med hensyn til en undersøgelse, der repræsentativt og såvel kvantitativt som kvalitativt vil kunne belyse myndighedernes brug af handleplaner.

Spm. nr. S 137

Til socialministeren (12/10 2000) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor det er så vanskeligt at fremskaffe eksempler på de i spørgsmål 21, alm. del – bilag 202 (Folketings-samlingen 1999-2000) omtalte handleplaner?«

Begrundelse

Som ministeren siger i sit svar (alm. del – bilag 567, Folketingssamlingen 1999-2000), er planerne ganske vist ikke omfattet af indberetningspligten, men som ministeren også selv påpeger i samme svar, må det jo formodes, at størstedelen af den berørte personkreds nu må have en handleplan.

Svar (24/10 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er de kommunale og amtskommunale myndigheder, der har ansvaret for, at lovgivningen vedrørende udarbejdelse af planer overholdes. De planer, der udarbejdes befinder sig derfor hos disse myndigheder, og planerne er ikke omfattet af indberetningspligten, jf. servicelovens § 109 L, stk. 1.

I Socialministeriet har man på nuværende tidspunkt ikke en samlet viden af kvantitativ og kvalitativ karakter, hvilket er baggrunden for at iværksætte en evaluering på dette område, jf. besvarelsen af spørgsmålene S 135 og S 136.

Den viden, der vil fremkomme, vil have en sådan karakter, at den vil kunne anvendes til at kvalificere sagsbehandlingen hos myndighederne på dette område. Socialministeriet er herudover bekendt med, at der rundt omkring i de enkelte amtskommuner i et samarbejde med kommunerne finder kvalitets- og metodeudvikling sted.

Der henvises i øvrigt til Socialministeriets svar af 20. juli 2000 til Tilsynet i henhold til Grundlovens § 71, hvor der i fortsættelse af svaret af 10. april 2000 på spørgsmål 21 (Alm. del – bilag 202) blev fremsendt en række eksemplarer af de pågældende planer.